

JULIA MAVIMBELA

LEDERSKIKKELSE I SYDAFRIKANSK LOKALSAMFUND

Lucy Stevenson Ewell

Kirkens Tidsskrifter
(Baseret på en virkelig hændelse)

Tretten år efter Julias døb, blev de love afskaffet, som adskilte sorte folk og hvide folk i Afrika.

70,000

I dag er der næsten 70.000 medlemmer af Kirken i Sydafrika.

I Sydafrika tales der 11 officielle sprog.

Julia tørrede sin pande. Hun samlede sin skovl op og begyndte at grave. Lige nu var jorden omkring hende bar. Men den skulle snart blive til en smuk have.

Det var hårde tider for de sorte i Sydafrika. Der var love, som adskilte sorte og hvide folk. Mange sorte folk var blevet tvunget til at forlade deres hjem og bo i bestemte områder et stykke fra de hvide, og de havde ikke stemmeret. Der havde været voldeligheder i det distrikt, hvor Julia boede, og det var grunden til, at skolerne var lukkede. Nogle gange var det farligt at gå udenfor.

Men det stoppede ikke Julia. Hun ville gerne gøre noget for at få noget godt til at ske i sit område. Derfor var hun gået i gang med at anlægge en have.

Nogle børn så Julia arbejde. »Kan vi hjælpe?« spurgte de.

»Selvfølgelig,« sagde Julia. Hun gav dem hver især en skovl. Hun viste dem, hvordan man løsner jorden og graver ukrudt op.

»Lad os grave bitterheden op og så kærlighedens frø og se, hvilke frugter det kan give,« sagde hun. »Kærlighed kan kun komme ved at tilgive andre.«

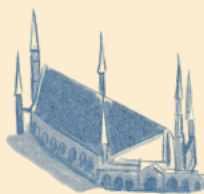
Der gik uger, og flere planter voksede. Andre folk kom for at arbejde i haven. De trak store ukrudtsplanter op. De plantede flere frø. De vandede planterne. Det gjorde Julia glad at se så mange folk hjælpe.

En dag mødte Julia to unge mænd. Julia blev overrasket, for hvide folk kom sjældent i hendes område. De sagde, at de var missionærer. Hun bad dem dele et budskab i sit hjem.

Da Julias søn hørte, at de var på vej, blev han chokeret. »Hvorfor inviterede du dem?« sagde han. De er hvide. Det er ikke sikkert.«

Julia hjalp med at starte Women for Peace (Kvinder for fred), en gruppe som fremmer sameksistens og fred i Sydafrika.

Hun var en af de første tempeltjenere i templet i Johannesburg i Sydafrika.

Julia var lærer. Hun lærte børnene at læse, når de arbejdede i hendes have.

»Kærlighed kan kun komme ved at tilgive andre.«

Julia stolede på missionærerne. »De her mænd er anderledes,« sagde Julia. »De prædiker fred.«

Da missionærerne kom, bød Julia dem velkommen. En af dem lagde mærke til et billede på kaminhylden. Det var fra Julias bryllup.

»Hvem er det?« spurgte missionæren og pegede på fotoet.

»Min mand, John.« Julia så ned. »Han døde i et biluheld.«

Missionæren nikkede. »Vi tror på, at familier kan være sammen for evigt selv efter døden.«

En bølge af fred skyllede ind over Julia. Hun følte sig glad, da hun hørte om Guds plan, og hun blev ved med at mødes med missionærerne. Kærligheden til evangeliet voksede i Julias hjerte, ligesom planterne i hendes have. Hun besluttede sig snart for at blive døbt.

I kirken mødte Julie mange nye folk. Nogle var sorte. Nogle var hvide. Men de tjente alle og lærte i fællesskab.

Julia viste børnene i kirken, hvordan de kunne hjælpe hende i haven. »Vi skal være bløde i vores hjerter, ligesom denne jord,« sagde hun. »Vi skal give plads til evangeliet inde i os. Vi skal give plads til kærlighed.« ●